

39.-TRẠCH LÔI TÙY ☰☷

I.- THẾ GIAN SỰ VỤ

Giao thiệp với tha nhân quyền rũ theo mình để đắc lợi quyền, là một việc nên tránh. Cần nhứt là chánh đáng mới tồn tại vững bền, bằng không thời càng ràng buộc với tha thân càng bị mất quyền lợi.

II.- NHẬP THẾ

Hiền nhân nên sáng suốt chọn lựa chúa Thánh mà tôn thờ, với chánh nghĩa sáng tỏ, bằng không tự chuốt lấy tai họa, như Huỳnh thúc Kháng và Nguyễn hải Thần, trong chánh phủ liên hiệp với cộng sản đảng, hợp tác chặt chẽ mong cầu giải phóng đất nước, đem hết lực lượng ra phụng sự, nhưng gặp phải Hồ tặc mưu hại, kẻ chết người trốn chạy sang Tàu, lực lượng bị tan rã, Việt Minh trọn quyền kháng chiến chống Pháp, lãnh đạo quốc dân theo tà thuyết ngoại lai, phá hại đất nước.

III.- XUẤT THẾ

Hiện nay tôn giáo quốc doanh lũng đoạn hết các giáo phái chân chính, tạo ra tà đạo hủy báng Trời Phật, khiến qui tu sĩ chính thống phải ẩn nhẫn chịu đựng búa riều của nhóm quốc doanh, nhưng chánh đạo vẫn giữ tròn tuy âm thầm, với những sĩ nhục, khi thấy Hồ dâm tặc lên ngôi vị Hồ chí Minh Bồ tát, tên vô thần biến thành hữu thần, hết sức oái oăm. Như vậy các tu sĩ quốc doanh đã sai lạc tôn chỉ tu hành, chỉ là một nhóm xôi thịt tu hành giả dối phá đạo khắp đất nước, toàn dân mong mỗi một ngày nào đó rửa sạch vết nhơ tôn giáo mà Việt cộng chủ trương.

IV.- THẾ GIAN VẬN

“Bó thân về với triều đình,
“Hàng thần lơ láo phận mình ra chi!”

Từ Hải nghe theo lời nàng Kiều, đang là chúa tể cả vùng Việt Đông, qui thuận triều đình, bị giết chết, đứng giữa trời ngơ ngát cho cái chết không đúng chỗ, không chết trên bãi chiến trường, không chết trên giường vợ con, mà chết tức tối, nên phải đợi nàng Kiều ra than khóc hối hận việc làm sai quấy mới chịu ngã xuống. Ôi! Thời oanh liệt nay còn đâu ? Chỉ vì qui phục không duyên cớ chính đáng, mới bị sàm thần tiêu diệt quá dễ dàng.

V.- AN BÀI THẾ SỰ

Lực lượng FULRO rất oai hùng chiến đấu bền vững suốt 30 năm dài, từ những chiến binh còn trẻ tuổi tới tuổi cao, vừa tự túc lương thực vũ khí quân nhu, vừa bảo vệ gia đình sống cực khổ trong rừng sâu núi thẳm Tây nguyên, chỉ đòi hỏi được tự trị như thời Bảo Đại đã được thịnh danh Hoàng triều Cương thổ, trải qua Đệ nhứt Cộng Hòa, Đệ Nhị Cộng Hòa luôn bị đàn áp, cho nên phải đầu phục Việt cộng với bánh vẽ sẽ được tự trị, nên tung hết lực lượng ra chiếm lấy Ban mê Thuộc hết sức huy hoàng, nhưng qua tới 1975, Việt cộng lại không giữ lời hứa, không ân huệ gì cả, lại bắt đầu từ 1976 chiếm đất đem dân từ Miền Bắc vào lập ra những vùng kinh tế mới, đuổi đồng bào Thượng lên rừng núi, nên họ tức tối tiếp tục kháng chiến mãi tới năm 1992 phải chịu tan rã được Mỹ bốc đi tỵ nạn , từ 10.000 tay súng chỉ còn lơ thơ mấy ngàn người di dân thảm thương. Đây là một bi kịch cho Nguyễn cao Kỳ về bọ đít bọn Việt cộng kiếm chút cơm thừa canh cặn, cho đến chết vẫn không được an táng ở Việt Nam, phải mang sang Mỹ, tủi nhục này làm gương cho những ai theo kẻ bạo tàn láo khoét.